

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РЕОРГАНІЗАЦІЇ

БАНКІВ В УМОВАХ КРИЗИ

Події останнього року, які охоплюють період гострої фази фінансової кризи в Україні, зумовлюють необхідність пошуку ефективних практичних рішень щодо забезпечення стабільності, надійного й ефективного функціонування банківської системи.

Слід зазначити, що рівень капіталізації банківської системи будь-якої країни є найважливішим показником, що визначає достатність банківського капіталу в економіці. За цих умов рівень капіталізації українських банків є одним із визначальних факторів, що характеризує їх фінансовий стан та перспективи розвитку нашої держави.

Необхідно підкреслити, що відповідно до концепції реформування банківської системи України, Національний банк України ініціював збільшення нормативу мінімального регулятивного капіталу до 500 млн. грн. до 2018 року та до 750 млн. грн. до 2020 року. При цьому в якості найбільш пріоритетного механізму капіталізації розглядаються злиття та поглинання банків.

Проведені дослідження дозволяють стверджувати, що у світовій практиці стимулювання процесів реорганізації у формі злиття та поглинання, коли проблемні банки вливаються до фінансово-стійких є одним із способів реструктуризації банківської системи в умовах кризи, що зумовлено мінімізацією витрат з державного бюджету на порятунок неплатоспроможних банків.

Відповідно до ст. 26 Закону «Про банки і банківську діяльність» реорганізація може здійснюватися шляхом злиття, приєднання, поділу, виділення, перетворення.

В банківському секторі Україні знайшли поширення лише такі види реорганізації комерційних банків, як злиття та приєднання.

Позитивний ефект від реорганізації банків у формі злиття та приєднання можливо визначити за такими складовими:

- збільшення розміру капіталу банку;
- збільшення фінансового потенціалу;
- можливість збільшення чистих грошових потоків реорганізованих банків;
- у процесі консолідації банків у формі злиття чи поглинання досягається синергетичний ефект, коли вартість новоствореного банку перевищує суму вартостей банків – учасників;
- у процесі злиття/поглинання банк-поглинач має реальну можливість реалізувати певну стратегію розвитку;
- купівля регіональних банків дешевше, ніж розвиток власної мережі філій;
- порівняно з диверсифікацією за рахунок внутрішнього розвитку банку злиття / поглинання є ефективнішими при виході на нові географічні ринки і наявності протекціоністських перешкод;
- злиття/поглинання банків забезпечує швидше проникнення банку на новий географічний ринок, залучення нових та збереження старих клієнтів, надання широкого вибору каналів отримання банківських продуктів та послуг;
- використання методів поглинання при проникненні в новий сегмент діяльності дає можливість не тільки усунути конкурента, а й використовувати економічний потенціал придбаного банку, що особливо важливо в умовах фінансової нестабільності;
- ефект економії за рахунок: операційної синергії, пов'язаної з економією на операційних витратах у процесі об'єднання внутрішніх підрозділів банків; фінансової синергії – економії за рахунок диверсифікації джерел і вартості фінансування; та управлінської синергії – економії у процесі створення нової системи управління

Тобто, процеси злиття та поглинання в умовах фінансової кризи можуть стати дієвим механізмом підвищення капіталізації банківської системи, інструментом забезпечення розвитку банків, і способом мінімізації соціальних та економічних витрат, пов'язаних з банкрутством банків.

Коренева, О.Г. Актуальні проблеми реорганізації банків в умовах кризи [Текст] / О.Г. Коренева // Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України : збірник тез доповідей XVII Всеукраїнської науково-практичної конференції (30-31 жовтня 2014 р.). – Суми : УАБС НБУ, 2014. – С. 89-91.